

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 404/2020-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby, [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 183/2009 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .
2. Návrhu na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby, [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 183/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu sa v napadnutom konaní proti žalovaným bližšie špecifikovaným v žalobnom návrhu domáha náhrady škody, a to z právneho dôvodu zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súdne konanie o návrhu sťažovateľa ako žalobcu je na okresnom súde vedené pod sp. zn. 9 C 183/2009.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že napadnuté konanie trvá už viac ako 10 rokov, čo podľa jeho názoru samo osebe stačí na to, aby ústavný súd v predmetnej veci konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh taktiež vyplýva, že sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti požiadal Centrum právnej pomoci o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, a preto súčasne navrhol, aby ústavný súd s rozhodovaním o jeho ústavnej sťažnosti počkal do jej doplnenia ustanoveným advokátom.

4.1 Sťažovateľ zároveň v ústavnej sťažnosti pre prípad, že by mu nebol ustanovený právny zástupca Centrom právnej pomoci, požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, v súvislosti s čím ústavnému súdu predložil listinné dôkazy preukazujúce jeho majetkové pomery.

5. S odkazom na prezentovanú argumentáciu sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na prejednanie veci v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru a v čl. 48 ods.2 Ústavy SR v konaní 9C/183/2009 na OS-Piešťany porušené boli.

2. ÚS-SR priznáva navrhovateľovi zadosťučinenie vo výške 10.000,- € ktoré je mu OS-Piešťany povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

6. Sťažovateľ svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € v ústavnej sťažnosti bližšie neodôvodnil.

7. Sťažovateľ v podaní doručenom ústavnému súdu 16. októbra 2019 vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom ústavného súdu. V podaní doručenom 4. júna 2020 sťažovateľ námietku zaujatosti vzal späť okrem námietky zaujatosti proti sudkyni ústavného súdu Jane Laššákovej.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorý s účinnosťou od 1. marca 2019 upravuje konanie pred ústavným súdom.

10. Vec sťažovateľa bola v súlade s čl. X bodom 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a pridelená sudcovi spravodajcovi Liborovi Duřovi a v zmysle čl. II bodov 3 a 5 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 v znení dodatku č. 1 schváleného 27. mája 2020 bola predbežne prejednaná vo štvrtom senáte ústavného súdu v zložení: Miroslav Duriš (predseda senátu) a sudcovia Ladislav Duditš a Libor Duřa.

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

12. Ústavný súd podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

15. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 194/2019).

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

III.1 K namietanému porušeniu práv sťažovateľa v období do právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 642/2017 zo 7. marca 2018

16. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

17. Z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že o namietanom porušení označených práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v totožnom konaní už vo veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. I. ÚS 642/2017 ústavný súd právoplatne (a to vecne – bod 18) rozhodol (právoplatnosť nálezu 16. apríla 2018, pozn.), preto bolo potrebné túto časť ústavnej

sťažnosti vzťahujúcu sa na obdobie do 16. apríla 2018 odmietnuť ako neprípustnú z dôvodu prekážky *res iudicata* podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

III.2 K namietanému porušeniu práv sťažovateľa v období po právoplatnosti nálezů ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 642/2017 zo 7. marca 2018

18. Konanie o ochranu osobnosti a zaplavenie nemajetkovej ujmy sťažovateľa vedené na okresnom súde už bolo z dôvodov namietaných prietáhov v tomto konaní predmetom rozhodovania pred ústavným súdom. Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nálezom č. k. I. ÚS 642/2017-34 zo 7. marca 2018. Týmto nálezom ústavný súd okrem vyslovenia porušenia práv prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 500 €; zároveň mu priznal i náhradu trov konania v sume 475,05 €.

18.1 Na základe uvedeného ústavný súd pri rozhodovaní o predmetnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa pristúpil k posúdeniu jej dôvodnosti vo veci ním označených práv osobitne v období po právoplatnosti nálezů č. k. I. ÚS 642/2017-34 zo 7. marca 2018, t. j. po 16. apríli 2018 (obdobie medzi vydaním dotknutého nálezů a jeho právoplatnosťou nie je v prejednáwanej veci relevantné pre samostatný prieskum).

19. V danom prípade sa sťažovateľ v ústavnej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

20. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu (IV. ÚS 205/03, IV. ÚS 225/05). Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

21. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnuté konanie od právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. I. ÚS 642/2017-34 zo 7. marca 2018, t. j. od 16. apríla 2018, ku dňu predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti trvalo dva roky a päť mesiacov. Ústavný súd zistil, že napadnuté konanie nebolo v čase podania ústavnej sťažnosti a ani v čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené.

21.1 Ústavný súd, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti, jej príloh a obsahu súdneho spisu, ktorý si vyžiadal od okresného súdu v súvislosti s predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti, konštatuje, že okresný súd v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. I. ÚS 642/2017-34 zo 7. marca 2018, t. j. po 16. apríli 2018, v zásade postupoval bez zbytočných prieťahov. V predmetnej veci sa 14. mája 2018 uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd okrem iného rozhodol o návrhu sťažovateľa na pripustenie zmeny žalobného petitu. Termín ďalšieho pojednávania okresný súd nariadil na 26. september 2018. Uvedené pojednávanie však bolo odročené z dôvodu na strane sťažovateľa, ktorý tesne pred pojednávaním utrpel úraz, v nadväznosti na čo mu ošetrojúcim lekárom nebolo doporučené zúčastniť sa predmetného pojednávania. Následne okresný súd s poukazom na žiadosť sťažovateľa nahliadnuť do súdneho spisu vykonal k tomu potrebné úkony (okresný súd požiadal Okresný súd v Trenčíne o sprostredkovanie možnosti pre sťažovateľa nahliadnuť do súdneho spisu), aby sťažovateľ vzhľadom na svoju situáciu, teda že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj vzhľadom na jeho zdravotný stav po nedávnom úraze mohol do súdneho spisu nahliadnuť (sťažovateľovi bolo v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby [REDACTED] 27. novembra 2018 umožnené nahliadnuť do súdneho spisu vedeného okresným súdom v napadnutom konaní). Následne sa vo veci 4. marca 2019 uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom tak, že konanie proti žalovanému v 3. rade zastavil a žalobu sťažovateľa zamietol. Okresný súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Proti rozsudku sa sťažovateľ podaním doručeným okresnému súdu 11. apríla 2019 odvolal. Následne v období od 11. apríla 2019, t. j. po doručení odvolania proti rozsudku okresného súdu, do 7. októbra 2019, keď okresný súd predložil spis Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“), okresný súd vykonával nevyhnutné úkony v rámci odvolacieho konania. Krajský súd o podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu zo 4. marca 2019 rozhodol 5. novembra 2019 uznesením tak, že odmietol

odvolanie proti I. výroku súdu prvej inštancie, rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II, III, V zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie a 8. novembra 2019 vrátil spis okresnému súdu. Okresný súd po tom, čo mu bol vrátený spis z krajského súdu, nariadil v napadnutom konaní pojednávanie na 10. jún 2020, na ktorom na základe zhodných návrhov strán sporu na odročenie pojednávania (sťažovateľ na pojednávaní žiadal odročiť pojednávanie z dôvodu, že nemá právneho zástupcu, ale na právnom zastúpení trvá, zároveň uviedol, že proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, ktorým mu bola odňatá právna pomoc, podal správnu žalobu a žiadal, aby sa vo veci nepojednávalo do času, kým mu nebude pridelený právny zástupca; ostatné strany sporu s odročením pojednávania súhlasili) napadnuté konanie prerušil podľa § 163 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého okresný súd, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, konanie preruší najmenej na tri mesiace.

22. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že okresný súd v napadnutom konaní síce nariaďoval termíny pojednávania s viacmesačným časovým odstupom, avšak samotné pojednávania boli efektívne a mali za cieľ prispieť k právoplatnému skončeniu veci. Skutočnosť, že pojednávanie nariadené na 26. september 2018 sa neuskutočnilo (z dôvodu na strane sťažovateľa, pozri bod 21.1 odôvodnenia), ako aj fakt, že okresný súd na pojednávaní 10. júna 2020 napadnuté konanie na základe podnetu strán sporu prerušil, v dôsledku čoho nie je možné v súčasnosti právoplatne vec ukončiť, nemôže byť na ťarchu okresného súdu. Ústavný súd na jednej strane dodáva, že bolo potrebné na ťarchu okresného súdu pripočítať a ako neefektívnu činnosť okresného súdu v predmetnej veci vyhodnotiť obdobie 8 mesiacov od 4. marca 2019, keď okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom, do 5. novembra 2019, keď krajský súd uznesením odmietol odvolanie proti I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie a zároveň rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II, III, V zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie (z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a procesného pochybenia súdu prvej inštancie v konaní). Avšak s poukazom na aktuálny dôvod neskončenia (prerušenia) konania, vzhľadom na judikatúru ústavného súdu, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02,

I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09), ako aj s reflexiou na okolnosť, že napadnuté konanie po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 642/2017-34 zo 7. marca 2018, t. j. po 16. apríli 2018, do prerušenia napadnutého konania trvalo dva roky a dva mesiace, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade nemožno v napadnutom konaní uvažovať o takých priet'ahoch, ktorých intenzita by po prípadnom prijatí ústavnej s'ťažnosti na ďalšie konanie umožňovala ústavnému súdu dospieť k záveru o porušení s'ťažovateľom označených práv.

23. Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie ústavnej s'ťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj absencia zistenia možnosti vysloviť porušenie označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

24. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

25. Ústavný súd nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia dodáva, že toto rozhodnutie v časti týkajúcej sa preskúmania postupu okresného súdu v napadnutom konaní po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 642/2017-34 zo 7. marca 2018, t. j. po 16. apríli 2018, nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto v nadväznosti na vývoj procesnej situácie nič nebráni tomu, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom období v napadnutom konaní bol nečinný, nepostupoval plynulo, resp. efektívne, s'ťažovateľ zvážil možnosť opätovného podania ústavnej s'ťažnosti, ktorou bude namietať porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 642/2017-34 zo 7. marca 2018, t. j. po 16. apríli 2018.

III.3 K námietke zaujatosti

26. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

27. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti voči sudcom ústavného súdu, ktorí majú jeho vec prerokovať a rozhodnúť. Námietku zaujatosti je účastník konania povinný vzniesť do desiatich dní odo dňa, keď sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Účastník konania je povinný uviesť, kedy sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Námietku zaujatosti musí účastník konania odôvodniť. Sudca ústavného súdu, proti ktorému námietka smeruje, je povinný sa k námietke zaujatosti vyjadriť. Na opakované námietky zaujatosti podané proti tomu istému sudcovi ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcej rovnakej námietke zaujatosti rozhodol.

28. Sťažovateľ v podaní doručenom ústavnému súdu 16. októbra 2019 vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom ústavného súdu. V podaní doručenom 4. júna 2020 sťažovateľ námietku zaujatosti vzal späť okrem námietky zaujatosti proti sudkyňi ústavného súdu Jane Laššákovej. Vzhľadom na späťvzatie námietky zaujatosti a vzhľadom na to, že sudkyňa ústavného súdu Jana Laššáková nie je členkou senátu IV. ÚS, ktorý rozhoduje v aktuálne prerokúvanej veci, ústavný súd na sťažovateľom vznesenú námietku zaujatosti neprihliadal.

III.4 K návrhu na ustanovenie právneho zástupcu

29. Podľa § 37 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho

zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

30. Predpokladom pre vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu je kumulatívne splnenie troch podmienok: (i) existencia žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť a to, že (iii) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená vtedy, ak je okrem iného daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti, ústavná sťažnosť nie je oneskorená ani zjavne neopodstatnená.

31. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že v danej veci nie je daná jeho právomoc, ústavná sťažnosť je oneskorená, neprípustná alebo zjavne neopodstatnená, uvedený záver zároveň znamená, že v danej veci ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a teda nie je splnený jeden z predpokladov pre vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

32. Pretože ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa sčasti pre neprípustnosť (pozri bod III.1) a sčasti ako zjavne neopodstatnenú (pozri bod III.2), je zjavné, že v danej veci ide zároveň o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 631/2017, I. ÚS 383/2019). Z uvedeného dôvodu ústavný súd nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (bez ďalšieho skúmania jeho majetkových pomerov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu